

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 1998

N:o 313—320

SISÄLLYS

N:o		Sivu
313	Valtioneuvoston päätös eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavista siirtymäkauden tuista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	1079
314	Valtioneuvoston päätös maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	1080
315	Valtioneuvoston päätös kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	1081
316	Valtioneuvoston päätös mehiläistaloudelle vuodelta 1998 maksettavasta kansallisesta tuesta ..	1082
317	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoimisesta yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisesti vuonna 1998	1084
318	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta vuonna 1998	1087
319	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kalastuksesta Tornionjoen kalastusalueella	1092
320	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä	1094

N:o 313

Valtioneuvoston päätös

eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavista siirtymäkauden tuista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä
muuttanut 10 päivänä joulukuuta 1997 antamansa päätöksen (1144/1997) liitettä 1 saaris-
toalueiden osalta seuraavasti:

II SAARISTOALUEET

Ulkosaaristo

C-alue:

Saaristo-osat Maalahden kunnasta

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä
toukokuuta 1998.

Maidon tuotantotuen ja teurastetuista eläi-
mistä maksettavan tuen osalta tätä päätöstä
sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 1998 luki-
en.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

Valtioneuvoston päätös

maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä *muuttanut* 10 päivänä joulukuuta 1997 antamansa päätöksen (1145/1997) liitettä 1 tukialueiden C1, C2 Pohjoinen ja saariston osalta seuraavasti:

POHJOISEN TUEN ALUEJAKO

Alue C1

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkelin mlk, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan ja Mustasaaren kunnista maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkelin mlk, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula.

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 1998.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 315

Valtioneuvoston päätös**kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä *muuttanut* 10 päivänä joulukuuta 1997 antamansa päätöksen (1146/1997) liitettä 1 tualueiden C1 ja C2 pohjoinen sekä saariston osalta seuraavasti:

ALUEJAKO**Alue C1**

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkelin mlk, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Murame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2 pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan ja Mustasaaren kunnista maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkelin mlk, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula.

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 1998.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 316

Valtioneuvoston päätös**mehiläistaloudelle vuodelta 1998 maksettavasta kansallisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Valtioneuvosto on, eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen varat, maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §*Yleistä*

Valtion vuoden 1998 talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitettuja varoja saadaan käyttää mehiläistalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi enintään 4 miljoonaa markkaa sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

Tukea maksetaan mehiläistarhaajille mehiläisyhteiskuntien lukumäärän perusteella yhteensä enintään 2,5 miljoonaa markkaa. Määrärahasta saadaan käyttää enintään 1,5 miljoonaa markkaa hunajan menekinedistämiseen ja laadunvalvonnan järjestämiseen maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämällä tavalla.

2 §*Määritelmät*

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 1) *mehiläistarhaajalla*
- a) luonnollista henkilöä, luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai jakamattonta kuolinpesää, joka harjoittaa mehiläistaloutta; tai
- b) sellaista luonnollisten henkilöiden muodostamaa avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osuuskuntaa tai osakeyhtiötä, jonka tarkoituksena on varsinaisen maatalouden tai erikoismaatalouden harjoittaminen ja joka harjoittaa mehiläistaloutta;
- 2) *mehiläisyhteiskunnalla* Suomessa sijaitsevan, kesyistä mehiläisistä (*Apis mellifera*) koostuvan emon, työmehiläisten, sikiöiden ja

mehiläisten hoitamiseen tarvittavan pesäkaluston muodostamaa kokonaisuutta; sekä

- 3) *toimintapisteellä* rakennusta, rakennelmaa tai suojaa, jossa voidaan tehdä sadonkorjuutöitä ja kaluston kunnostustöitä tai varastoida satoa ja kalustoa.

3 §*Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen myöntämisen edellytykset*

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) mehiläistarhaaja on omistajana, vuokramiehenä taikka testamenttiin, muuhun perintöoikeudelliseen saantoon tai muuhun saatokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla 15 päivänä toukokuuta 1998 hallinnut vähintään kymmentä talvehtinutta mehiläisyhteiskuntaa; ja että

- 2) mehiläistarhaaja on viimeksi toimitetun verotuksen mukaan tai tuen hakemista edeltävänä verovuonna saanut mehiläistaloustuotteiden myynnistä tuloa.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut tulot eivät käy ilmi suoraan veroilmoituksesta, hakijan tulee osoittaa ne veroilmoituksella sekä muistiinpanoilla, joista käy ilmi mehiläistalouden tulot ja menot.

Jos hakija on aloittanut mehiläistalouden harjoittamisen tuen hakemista edeltävän vuoden aikana tai sen jälkeen eikä voi osoittaa tuloja 1 momentin 2 kohdassa tai 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, hakijan tulee osoittaa, että hänellä on ollut toiminnan aloittamiseen tarvittavia hankintamenoja.

4 §

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen suuruus

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen suuruus määrätään hunajan vuosien 1991—1994 keskimääräisen tuottajahinnan ja vuoden 1998 tuottajahinnan erotuksen ja vuosien 1991—1994 satotasojen perusteella. Tuen suuruus voi olla enintään 150 markkaa mehiläisyhteiskuntaa kohti.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen suuruuden selvitettyään 1 momentissa mainitut seikat sekä tehtyjen hakemusten perusteella tukeen oikeuttavien mehiläisyhteiskuntien kokonaismäärän.

5 §

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen hakeminen ja maksaminen

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvaa tukea haetaan viimeistään 15.6.1998 siltä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolta, jonka toimialueella sijaitsevasta toimintapisteestä mehiläistaloutta harjoitetaan.

Tuki maksetaan mehiläistarhaajan hallinnassa 15 päivänä toukokuuta 1998 olleiden mehiläisyhteiskuntien lukumäärän perusteella edellyttäen, että kyseisiä mehiläisyhteiskuntia on tuotantokauden aikana hoidettu siten, että niistä on tuen myöntämisvuonna edellytykset kerätä normaali sato. Jos hakemuksessa ilmoitettujen mehiläisyhteiskuntien määrä alenee tuotantokauden aikana, hakijan tulee ilmoittaa tästä kirjallisesti työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle 10 päivän kuluessa alenemisesta.

Jos hakijan hallinnassa olevien yhteiskuntien lukumäärä on vähentynyt hakijasta johtuvista syistä, työvoima- ja elinkeinokes-

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

kuksen maaseutuosasto voi päättää, että tukea voidaan alentaa tai evätä kokonaan.

Tuen myöntämisestä ja maksamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto.

6 §

Hunajan menekinedistämiseen ja laadunvalvonnan järjestämiseen perustuvan tuen hakeminen ja maksaminen

Hunajan menekinedistämiseen ja laadunvalvonnan järjestämiseen tarkoitettua tukea haetaan maa- ja metsätalousministeriöltä, joka päättää tuen määrästä, myöntämisestä ja maksamisesta.

7 §

Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito

Tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien hallinnoinnissa noudatetaan oikaisun, maksetun tuen takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

8 §

Tarkemmat määräykset

Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriö.

9 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 1998.

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 317

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoimisesta yhdenntetyn hallinto-
ja valvontajärjestelmän mukaisesti vuonna 1998

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1765/92, jäljempänä peltokasviasetus, sovellettaessa

noudatettavaa yhdenntettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää peltokasvien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoimisen osalta vuonna 1998.

Yhdenntetystä järjestelmästä säädetään tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92, EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12
 Komission asetus (ETY) N:o 3738/92, EYVL N:o L 380, 24.12.1992, s. 24
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 364/93, EYVL N:o L 42, 19.2.1993, s. 3
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 1552/93, EYVL N:o L 154, 25.6.1993, s. 19
 Neuvoston asetus (EY) N:o 231/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 2
 Neuvoston asetus (EY) N:o 232/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 7
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3116/94, EYVL N:o L 330, 21.12.1994, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1460/95, EYVL N:o L 144, 28.6.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2800/95, EYVL N:o L 291, 6.12.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2989/95, EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 5
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1575/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1598/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 41
 Neuvoston asetus (EY) N:o 922/97, EYVL N:o L 133, 24.5.1997, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1422/97, EYVL N:o L 196, 24.7.1997, s. 18
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1469/97, EYVL N:o L 200, 29.7.1997, s. 2
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2309/97, EYVL N:o L 321, 22.11.1997, s. 3
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 165/94, EYVL N:o L 24, 29.1.1994, s. 6
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3233/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 13
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3235/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 16
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2466/96, EYVL N:o L 335, 24.12.1996, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 820/97, EYVL N:o L 117, 7.5.1997, s. 1
 Komission asetus (ETY) N:o 3887/92, EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36
 Komission asetus (EY) N:o 229/95, EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3
 Komission asetus (EY) N:o 1648/95, EYVL N:o L 156, 7.7.1995, s. 27
 Komission asetus (EY) N:o 2015/95, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2

N:o 3508/92, jäljempänä valvonta-asetus. Edelleen yhdenntetystä järjestelmästä säädetään tietyt yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3887/92, jäljempänä hallintoasetus.

2 §

Peltokasvien tuen maksaminen

Peltokasvien tukea maksetaan hakijalle, joka on jättänyt tukihakemuksen sekä tarvittaessa ilmoituksen kylvöaloista Euroopan yhteisön osittain tai kokonaan rahoittamien tukien hakuajoista vuonna 1998 annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (176/1998) säädettyä aikana.

Myöhistyneenä jätettyyn tukihakemukseen tehdään vähennykset sen mukaan kuin siitä säädetään hallintoasetuksen 8 artiklassa.

3 §

Peruslohkon tuen hakijaa koskevat muutosmahdollisuudet hakuajan jälkeen

Hallintoasetuksen 4 artiklan 2 kohdan tarkoittamina erityistapauksina hyväksytään hakijan kuolema, avioliitto, yhtiömuutokset sekä peruslohkojen ostot, myynnit ja vuokraukset. Näissä tapauksissa tuki on mahdollista maksaa toiselle henkilölle kuin hakijalle yksittäiseltä peruslohkolta tai koko maatilalta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein.

Uudelle omistajalle tai haltijalle tuki voidaan maksaa ainoastaan ensimmäisen tuen hakijan ilmoittamille peruslohkoille sen mukaan kuin sitä säädetään hallintoasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa.

Maatila ja hakija määrittävät muutosmahdollisuutta sovellettaessa sen mukaan kuin siitä säädetään valvonta-asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa.

4 §

Lohkojen merkitseminen

Hakijan on merkittävä tukihakemukseen kaikkisuudet, muuttuneet ja muuttumattomina maatalouskäytössä säilyneet perus- ja

kasvulohkot numeroilla sekä kirjaintunneilla.

Peruslohkolla tarkoitetaan maatalaan kuuluvaa peltoaluetta tai muuta maatalousaluetta, jota rajaavat vesistö, piirioja, valtaoja, tie, metsä, kunnan raja tai muu vastaava. Peruslohko käsittää vain yhden maankäyttölajin ja kuuluu vain yhdelle maatilalle lukuun ottamatta maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämiä kasvinvuorotteluun perustuviin säännöllisiin vuosittaisiin kasvulohkojen vaihtoihin naapureiden kesken liittyviä tapauksia. Peruslohkot on merkittävä hake- ja muutosmahdollisuuksiin viranomaisille antamien tunnuksin tai U-lohkoina.

Valvonta-asetuksen 1 artiklan 4 kohdan tarkoittama kasvulohko on enintään peruslohkon suuruinen ja se liittyy aina yhteen peruslohkoon. Kasvulohkot on merkittävä aakkosilla A:sta alkaen.

Viljelyalaa perustuvia tuen leikkauksia määrättäessä sovelletaan kansallisissa maanmittaustoimissa käytettävää mittaustarkkuutta. Perus- ja kasvulohkojen viljelty ja viljelemättömät pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella.

5 §

Kartat

Hakemukseen on liitettävä kartta, jos:

1) peruslohko on tullut viljelijän omistukseen tai hallintaan kasvukaudeksi 1998;

2) peruslohkon rajat ovat muuttuneet aiemmin toimitetuista liitekartoista eikä muutoksia ole ilmoitettu vuonna 1997 toimitetussa liitekartassa;

3) viljelijä haluaa täydentää tai muuttaa aiemmin annettuja tietoja; tai

4) talouskeskuksen sijainti on muuttunut.

Karttaliite edellytetään vain 1 momentissa tarkoitetuista peruslohkoista. Kartassa tulee näkyä kysymyksessä oleva peruslohko ja kaikki sen rajat.

Hakemuksen karttaliitteeksi hyväksytään karttakopio tulostetuista digitoiduista ortokartoista mittakaavassa 1:5 000 tai karttakopio ortokartoista, joiden päällä on rajalehti, mittakaavassa 1:5 000. Näiden puuttuessa hyväksytään karttakopio peruskartoista, joihin on merkitty kiinteistörajat, mittakaavassa 1:10 000.

6 §

Pienin kasvulohko

Pienin kasvulohko, jolle maksetaan peltokasvien tukea tai joka hyväksytään rehu-
alaksi, on 0,05 hehtaaria.

7 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen peltokasvitukea ja siihen liittyvää kesannointikorvausta koskevas-
sa asiassa saa hakea muutosta siinä järjes-
tyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tukiteh-
täviä hoidettaessa noudatettavasta menette-
lystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

8 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkem-
mat määräykset ja ohjeet.

9 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä
toukokuuta 1998.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voi-
daan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tar-
vittaviin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 318

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta vuonna
1998**

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1765/92, jäljempänä peltokasviasetus, säädetyn peltokas-

vien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoimisen soveltamista vuonna 1998.

Kesannoinnista on tarkemmin säädetty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä pellonpoiston osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 762/94, jäljempänä kesannointiasetus.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92, EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12
 Komission asetus (ETY) N:o 3738/92, EYVL N:o L 380, 24.12.1992, s. 24
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 364/93, EYVL N:o L 42, 19.2.1993, s. 3
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 1552/93, EYVL N:o L 154, 25.6.1993, s. 19
 Neuvoston asetus (EY) N:o 231/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 2
 Neuvoston asetus (EY) N:o 232/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 7
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3116/94, EYVL N:o L 330, 21.12.1994, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1460/95, EYVL N:o L 144, 28.6.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2800/95, EYVL N:o L 291, 6.12.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2989/95, EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 5
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1575/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1598/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 41
 Neuvoston asetus (EY) N:o 922/97, EYVL N:o L 133, 24.5.1997, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1422/97, EYVL N:o L 196, 24.7.1997, s. 18
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1469/97, EYVL N:o L 200, 29.7.1997, s. 2
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2309/97, EYVL N:o L 321, 22.11.1997, s. 3
 Komission asetus (EY) N:o 762/94, EYVL N:o L 90, 7.4.1994, s. 8
 Komission asetus (EY) N:o 2249/94, EYVL N:o L 242, 17.9.1994, s. 6
 Komission asetus (EY) N:o 229/95, EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3
 Komission asetus (EY) N:o 2015/95, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2
 Komission asetus (EY) N:o 2930/95, EYVL N:o L 307, 20.12.1995, s. 8
 Komission asetus (EY) N:o 1566/97, EYVL N:o L 208, 2.8.1997, s. 29
 Komission asetus (EY) N:o 658/96, EYVL N:o L 91, 12.4.1996, s. 46
 Komission asetus (EY) N:o 1326/96, EYVL N:o L 171, 10.7.1996, s. 7
 Komission asetus (EY) N:o 1647/96, EYVL N:o L 207, 17.8.1996, s. 6
 Komission asetus (EY) N:o 729/97, EYVL N:o L 108, 25.4.1997, s. 25
 Komission asetus (EY) N:o 843/97, EYVL N:o L 121, 13.5.1997, s. 5
 Komission asetus (EY) N:o 1718/97, EYVL N:o L 242, 4.9.1997, s. 31
 Komission asetus (EY) N:o 1779/97, EYVL N:o L 252, 16.9.1997, s. 18
 Komission asetus (EY) N:o 760/98, EYVL N:o L 105, 4.4.1998, s. 8

Tuen saamisen edellytyksistä on tarkemmin säädetty tietyistä edellytyksistä tiettyjen peltokasvien tuottajien tukijärjestelmän mukaisten korvausten myöntämiseksi annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 658/96, jäljempänä korvausasetus.

2 §

Satotaso

Peltokasvien tuen määrittelevänä satotasona käytetään viljoille, valkuaiskasveille, öljypellavalle ja kesannolle A-alueella 3,4 tonnia hehtaarilta, B—C1 alueella C1 alueen saaristoa lukuun ottamatta 2,8 tonnia hehtaarilta ja C1 alueen saaristossa sekä C2—C4 alueella 2,3 tonnia hehtaarilta. Satotaso öljykasveille on koko maassa 1,59 tonnia hehtaarilta.

Tämän päätöksen A—C alueilla tarkoitetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavista siirtymäkauden tuista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1144/1997) sekä C1—C4 alueilla maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1145/1997) määriteltyjä alueita.

3 §

Hakemuksen perusteena oleva peltoala

Peltokasvien tukijärjestelmän mukaista viljelyalaa perustuvaa tukea maksetaan koko maassa tukijärjestelmään kuuluville viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille ja öljypellavalle. Hakemuksen on koskettava vähintään 0,30 hehtaarin alaa.

Hakijan on valittava peltokasvien tuen yleinen tai yksinkertaistettu järjestelmä niitä koskevien edellytysten mukaisesti. Yleisessä järjestelmässä on tuotantoalueittain oltava vähintään 0,30 hehtaaria jokaista kasvilajiryhmää, jolle tukea haetaan. Yksinkertaistuksessa järjestelmässä peltokasveja, joille tukea haetaan, on viljeltävä yhteensä vähintään 0,30 hehtaarin alalla.

4 §

Hyväksyttävä viljelytapa

Peltokasvit, joille tukea haetaan, on kyl-

vettävä paikkakunnalla käytettävän hyvän viljelytavan mukaisesti tarkoituksena tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato. Kasvitautilien, tuhoeläinten, rikkakasvien ja hukkakauran torjumiseksi on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Siemenen määrän on oltava riittävä. Kylvömuokkauksen ja kylvön on laadultaan oltava sellainen, että siementen itäminen on mahdollista. Öljykasvien pieni siemenkoko on niitä kylvettäessä otettava huomioon ja kylvettäessä on käytettävä öljykasveille sopivaa kylvötekniikkaa.

5 §

Öljykasvien hyväksytty siemen

Rypsin ja rapsin tukeen oikeuttavan siemenen luokka on vuonna 1998 rajattu korvausasetuksen 4 artiklan 3 kohdan a, c ja e alakohtiin. Siemenen lajikkeesta ja viljelijän velvollisuuksista on säädetty korvausasetuksen 4 artiklan 3 kohdan mainituissa alakohdissa.

Tiettyjen syötäväksi tarkoitettujen auringonkukansiementen tukeen oikeuttamattomuudesta on säädetty peltokasviasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa. Vastaavasti kuitupellavalajikkeiden korvaukseen oikeuttamattomuudesta on säädetty peltokasviasetuksen 6 a artiklassa.

Sen osoittamiseksi, että ostettu öljykasvin siemen kuuluu tukeen oikeuttavaan hyväksyttyyn siemenlajikkeeseen ja -laatuun on vakuustodistus ja ostokuitti säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan vuoden ajan.

6 §

Tukikelvottoman peruslohkon hyväksyminen tukikelpoiseksi

Peltokasviasetuksen 9 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti tukikelpoiseksi voidaan hyväksyä peruslohko, joka on:

1) raivattu vuosina 1992—1994 annettujen pellonraivausmaksusta annetun lain (602/1987) sekä pellonraivauksen määräaikaisesta rajoittamisesta annetun lain (1385/1991) mukaisten raivauslupien perusteella;

2) hallinnassa vuosina 1994—1998 laillistuneiden jakolain (604/1951) tai kiinteistönmuodostamislain (554/1995) mukaisten uus-

jakotoimitusten jakosuunnitelmien perusteella; tai

3) raivattu vuosina 1992—1998 tehdyn jakolain (604/1951) tai kiinteistönmuodostamislain (554/1995) mukaisen uusjakotoimituksen perusteella.

Viljelijän on tukihakemuksessa ilmoitettava uusien tukikelpoisten alojen hyväksymisperuste. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on tehtävä päätös kyseisten alojen tukikelpoisuudesta tukihakemusta koskevan päätöksen yhteydessä. Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa ennen päätöksentekoa tarkemmat perusteet uusien tukikelpoisten lohkojen hyväksymiselle ottaen huomioon sen, että tukihakemuksissa hyväksyttäviksi esitetyt alat eivät ylitä korvausasetuksen 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista kokonaisalaa.

Maa- ja metsätalousministeriö voi hakeumuksen perusteella hyväksyä peltokasviasetuksen 9 artiklan toisen alakohdan mukaisena erityistilanteena uusjaon perusteella tapahtuvan tukikelpoisen maan siirtymisen, jos tukikelpoisen alan kokonaismäärä ei nouse.

7 §

Tukikelpoisen ja tukikelvottoman alan vaihto

Peltokasviasetuksen 9 artiklan neljännen kohdan mukaiset maatalouden harjoittamiseen, kasvien terveyteen tai ympäristöön liittyvien syiden takia tapahtuvat tuen ulkopuolelle jääneiden alojen ja korvaukseen oikeutettujen alojen väliset vaihdot hyväksytään ainoastaan peruslohkotasolla. Ala, joka siirretään tukeen oikeuttavaksi, ei voi olla suurempi kuin tuen ulkopuolelle siirrettävä ala. Vaihto on ilmoitettava vuonna 1998 pinta-alatukihakemuksessa.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on tehtävä alustava päätös vaihdon hyväksymisestä tukihakemusta koskevan päätöksen yhteydessä.

8 §

Viljelystä poistetuiksi kelpaavat alueet

Peltokasvien tukeen liittyväksi viljelystä poistetuksi alueeksi eli kesannoksi ei hyväk-

sytä peltoa, joka kasvukunnoltaan on niin huono, että sitä ei voitaisi käyttää peltokasvien tuotantoon. Kasvukunnon arviointiin ei vaikuta kasvulohkon mahdollinen hyväksyminen kesannoksi edellisinä vuosina.

Peltokasviasetuksen 7 artiklan tarkoittamien kesantopeltojen hoidossa on otettava huomioon ympäristön- ja vesiensuojelun tavoitteet. Hyväksyttävät kesantolajit ovat viherkesanto, muokkaamaton avokesanto eli niin sanottu sänkikesanto ja muokattu avokesanto.

9 §

Kesantolohkon koko

Peltokasvien tukeen oikeuttavien kesantolohkojen on oltava vähintään 0,30 hehtaaria ja leveydeltään yli puolet pituudestaan vähintään 20 metriä. Tätä pienemmät lohkot hyväksytään ainoastaan, jos ne kauttaaltaan rajoittuvat kiinteisiin rajoihin eli muodostavat oman peruslohkon.

10 §

Kesannoitavien alueiden hoito

Tärkeillä vedenhankintaan varatuilla alueilla ja pohjavesialueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla kesannointi on toteutettava pääsääntöisesti viherkesantona.

Avokesannon muokkausta on vältettävä mahdollisuuksien mukaan. Kesantolohkoja voi niittää rikkakasvien leviämisen estämiseksi, mutta se on tehtävä niin, ettei lintujen pesimistä häiritä. Rikkakasvien kemiallinen torjunta voidaan aloittaa heinäkuun 1 päivän jälkeen. Muokkaamattoman ojanpientareen leveyden on vesilain (264/1961) mukaan oltava vähintään 60 senttimetriä.

Jos kesannossa viljellään raaka-aineita muuhun kuin ravinto- ja rehutarkoitukseen, noudatetaan myös hoidon osalta komission asetusta (EY) N:o 1586/97 nimeltään kesannoidun maan käyttöä koskevista yksityiskohdista soveltamissäännöistä sellaisten raaka-aineiden tuottamisen osalta, jotka käytetään yhteisössä ensisijaisesti muuhun tarkoitukseen kuin ihmisten tai eläinten ravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen.

11 §

Kesannoitujen alueiden niittovelvollisuus

Lohkon viljelyolojen säilyttämiseksi kesanto on niitettävä viimeistään 31.8.1998 maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämillä kesantolajeilla ja edellytyksillä.

12 §

Viherkesanto

Viherkesanto voi olla joko yksi- tai monivuotista. Viherkesannoksi hyväksytään aikaisemmin perustettu viljelty nurmi tai viherkesanto tai se voidaan perustaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1998. Viherkesannon perustamiseen voidaan käyttää yksi- tai monivuotista nurmisiementä, vastavaa nurmisiemenseosta tai riistalaidun- ja maisemakasveja. Myös muu monivuotinen kasvi kuin nurmikasvi voidaan hyväksyä kesantokasviksi, jos sen satoa ei ole mahdollista korjata kesantovuonna.

Jos vuonna 1998 perustetaan viherkesanto yksilajisena kasvustona, voidaan nurmisiemenenä käyttää vain lajin alinta käytössä olevaa sertfioitua siementä eli neljännes sukupolven C4-siementä tai sitä alempana olevaa siementä.

Valta-ojaan tai vesistöön rajoittuvan kesantolohkon tulee vähintään kolmen metrin leveydeltä olla monivuotista viherkesantoa, ellei muutoin ole olemassa tämän levyistä rantakasvustoa.

13 §

Hukkakauran torjunta kesantopelloilla

Jos kesantopellossa esiintyy hukkakauraa, on kasvusto niitettävä hyvissä ajoin ennen hukkakauran röyhylle tuloa tai se on torjuttava muutoin hukkakauran torjunnasta annettussa laissa (178/1976) säädetyllä tavalla. Pahoin saastuneita hoitamattomia lohkoja ei voida hyväksyä kesantojärjestelmän piiriin.

14 §

Kesannon käyttö riistalaitumena

Kesantoa voidaan käyttää riistaeläinten laitumena kesantoa seuraavan syksyn ja talven aikana. Tähän tarkoitukseen ei viher-

kesantoa voi perustaa kuitenkaan pelkästään viljan tai viljan ja palkokasvien tai viljan ja öljykasvien siemenseoksella tai millään muulla sellaisella siemenellä tai siemenseoksella, jolla tuotettua satoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistanhoitoon. Riistalaidunta ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistaeläinten laitumena.

Riistaeläinten ruokintaa varten perustettua viherkesantoa ei saa niittää siten, että sato kuljetetaan pois. Satoa ei saa muutenkaan korjata eikä siitä saa olla taloudellista hyötyä hakijalle. Lumen alle jäämisen estämiseksi sato voidaan niittää karhelle. Seivästäminen syksyllä sadon syöttämiseksi riistaeläimille paikan päällä suoraan seipäiltä on sallittua.

15 §

Kesannon hoito-ohjeiden laiminlyönti

Jos kesannon hoito-ohjeita ei noudateta, voidaan kesannoimispalkkio jättää osaksi tai kokonaan maksamatta.

16 §

Kylvö kesantolohkolle 15.7.1998 jälkeen

Kesantolohkolle voidaan 15.7.1998 jälkeen kylvää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin edellytyksin viljelykasveja, joiden sadon korjuu ja käyttö tapahtuu seuraavana vuonna.

17 §

Kesantovelvoitteen siirto

Peltokasviasetuksen 7 artiklan mahdollistamaa kesantovelvoitteen siirtoa tuottajalta toiselle ei sovelleta vuonna 1998.

Kesannoivan tilan on täytettävä kesantovaatimus jokaisen tuotantoalueen osalta lukuun ottamatta jäljempänä lueteltuja vaihtoehtoja, joita noudatetaan siirrettäessä kesantovelvoitetta viereiseltä tuotantoalueelta toiselle. Tuen hakija voi valita vain yhden seuraavista vaihtoehdoista:

1) tuotantoalueelta viereiselle tuotantoalueelle siirrettävä kesantoala on kooltaan alle kaksi hehtaaria;

2) tuotantoalueen rajan molemmilla puolilla oleva yhtenäinen kesantolohko voidaan

lukea jompaan kumpaan tuotantoalueeseen; tai

3) kesantolohko voidaan siirtää muissa kuin 1 ja 2 kohdissa mainituissa tapauksissa viereiseltä alhaisemman satotason tuotantoalueelta korkeammalle saman suuruisena ja korkeamman satotason alueelta viereiselle alhaisemmalle, jos otetaan huomioon laskennallinen keskisadon eroista aiheutuva kesantovelvoitteen muutos.

18 §

Poikkeukset kahden vuoden maatalouskäyttövaatimukseen

Kesannoitavien alojen on tullut kesannointiasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti olla hakijan maatalouskäytössä hakemusta edeltävän kahden edellisen vuoden aikana. Jos mainittu maatalouskäyttöä koskeva vaatimus ei täyty, voi hakija kesannoida tällaisia aloja edellyttäen, että:

1) hakijan koko maatila on ostettu tai vuokrattu tai tullut muutoin hakijan maatalouskäyttöön 15 päivänä toukokuuta 1996 jälkeen eikä hakijalla ole ennestään muuta kesannoitavaa alaa, kuin alle kaksi vuotta maatalouskäytössä olleita aloja tai kysymyksessä on 29.5.1998 jälkeen tehty koko maatilän hallinnansiirto;

2) hakijalla ei ole tarvittavaa määrää sellaista peltoa, joka on ollut hänen maatalouskäytössään kahden vuoden aikana niin, että se riittäisi kesantovelvoitteen täyttämiseksi;

3) ala on tullut hakijan haltuun uusjaon tai lunastuksen kautta;

4) alasta on voimassa sopimus 5-vuotisesta sitoumuskesannosta; tai

5) maa- ja metsätalousministeriö on erityisestä syystä antanut kesannointiin kirjallisen luvan.

Hakija voi kesannoida kesantovelvoitteen

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

verran eli 5 prosenttia siitä peltokasvien alasta, jota viljellään alueella, joka on ollut hakijan maatalouskäytössä vähemmän kuin kaksi vuotta. Tällaisella alalla voidaan kuitenkin aina kesannoida kesantolohkon vähimmäiskokovaatimuksen edellyttämä 0,30 hehtaaria.

Hakijan on toimitettava tukihakemuksen liitteeksi tarvittavat selvitykset kahden vuoden maatalouskäyttövaatimuksen täyttymättä jäämisestä poikkeamisen perusteluiksi.

19 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen pinta-alatukea ja kesannointikorvausta koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

20 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkemmat määräykset ja ohjeet.

21 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 1998.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 319

Maa- ja metsätalousministeriön päätös kalastuksesta Tornionjoen kalastusalueella

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt kalastuksesta Tornionjoen kalastusalueella 30 päivänä toukokuuta 1997 annetun lain (494/1997) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee kalastuksesta Tornionjoen kalastusalueella annetun lain (494/1997) 1 §:ssä tarkoitettua kalastusta.

2) lohi ja taimen, joka on saatu kielletyllä pyyntivälineellä tai rauhoitusaikana muun pyynnin yhteydessä, kuolleena tai elävänä, on heti pantava takaisin veteen.

4 §

Merialue

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *rajajokikomissiolla* Suomen ja Ruotsin välisen rajajokisopimuksen (SopS 54/1971), jäljempänä rajajokisopimus, 2 luvun 1 artiklassa tarkoitettua toimielintä;

2) *merialueella* rajajokisopimuksen liitteen B 1 §:ssä määriteltyä aluetta; sekä

3) *jokialueella* rajajokisopimuksen liitteen B 1 §:ssä määriteltyä aluetta.

3 §

Merialuetta ja jokialuetta koskevat yhteiset säännökset

Seuraavat säännökset koskevat kalastusta sekä merialueella että jokialueella:

1) verkkoja ja nuottia, joiden silmäkoko on 100 millimetriä tai suurempi, ei saa käyttää silloin, kun lohen ja taimenen kalastus on kielletty; sekä

Merialueella kalastusta koskevat 3 §:n lisäksi seuraavat säännökset:

1) kaikki lohen ja taimenen kalastus on kielletty;

2) kaikki kalastus kiinteillä pyydyksillä on kielletty toukokuun 1 päivän alusta heinäkuun 5 päivän loppuun;

3) toukokuun 1 päivän alusta elokuun 31 päivän loppuun pyyntiin ei saa käyttää verkkopyydystä, joka on pitempi kuin 60 metriä, lukuun ottamatta silakkaverkkoa tai verkkoa, jonka silmäkoko on enintään 38 millimetriä tai vähintään 25 millimetriä, eikä verkkopyydystä saa asettaa 60 metriä lähemmäksi aikaisemmin asetettua vastaavanlaista pyydystä; sekä

4) Haaparannan satamasta Lilla Hamnskärin läntisimpään pisteeseen, sieltä Östra Knivskärin pohjoisimpaan pisteeseen ja sieltä Laivaniemen kärkeen vedetyn linjan pohjois- ja sisäpuolella olevan alueen Suomen puoleisella osalla pyyntiin ei saa käyttää syyskuun 1 päivän alusta joulukuun 31 päivän loppuun verkkopyydystä, joka on pitempi kuin 60 metriä, lukuun ottamatta silakka-

verkkoa tai verkkoa, jonka silmäkoko on enintään 38 millimetriä tai vähintään 25 millimetriä, eikä verkkopyydystä saa asettaa 60 metriä lähemmäksi aikaisemmin asetettua vastaavanlaista pyydystä.

5 §

Jokialue

Jokialueella kalastusta koskevat 3 §:n lisäksi seuraavat säännökset:

1) lohen ja taimenen kalastus on kielletty seuraavin poikkeuksin:

a) kalastus vavalla ja vieheellä on sallittu toukokuun 1 päivän alusta elokuun 15 päivän loppuun, ei kuitenkaan maanantaista kello 19 keskiviikkoon kello 19;

b) kalastus ajo- ja kulleverkoilla perinteisissä apajapaikoissa on sallittu heinäkuun 1 päivästä alkaen kello 19 heinäkuun 3 päivään kello 9 saakka;

2) muiden kalalajien kuin lohen ja taimenen pyynti ajo- ja kulleverkoilla sekä nuotilla on kielletty perinteisissä apajapaikoissa toukokuun 1 päivän alusta heinäkuun 5 päivän loppuun;

3) kalastus kaikilla pyydyksillä on kielletty syyskuun 15 päivän alusta marraskuun 15 päivän loppuun; kielto ei koske nahkiaisen kalastusta merralla eikä mateen kalastusta koukulla;

4) kalastettaessa vavalla ja vieheellä on moottorin käyttö kalastuksen yhteydessä kielletty lukuun ottamatta Ruotsin Ylitornion ja Suomen Aavasaksan välisen sillan alapuolella olevia suvantopaikkoja;

5) kalastettaessa vavalla ja vieheellä saadaan ottaa saaliiksi kalastajaa kohti vain yksi lohi päivässä;

6) koukkukalastus, jonka tarkoituksena on kalan tartuttaminen ulkopuolelta, on kielletty; ja

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

7) lippoaminen on kielletty toukokuun 1 päivän alusta heinäkuun 5 päivän loppuun.

6 §

Poikkeuslupa

Edellä 4 §:n 1—3 kohdassa säädetystä huolimatta rajajokikomissio voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää Haaparannan satamasta Lilla Hamnskärin läntisimpään pisteeseen, sieltä Östra Knivskärin pohjoisimpaan pisteeseen ja sieltä Laivaniemen kärkeen vedetyn linjan etelä- ja ulkopuolella olevalla Suomen puoleisella merialueella yksityisen kalastusoikeuden nojalla kalastavalle luvan kalastaa kahdella kiinteällä pyydyksellä muita kalalajeja kuin lohta ja taimenta ennen 6 päivää heinäkuuta.

Edellä 4 §:n 1—3 kohdassa säädetystä huolimatta rajajokikomissio voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää kalastuslain (286/1982) 6 a §:ssä tarkoitettulle, merialueella kalastavalle ammattikalastajalle luvan muiden kalalajien kuin lohen ja taimenen kalastukseen kiinteillä pyydyksillä merialueella ennen 6 päivää heinäkuuta.

Lupaharkinnassa otetaan huomioon hakijalla aikaisemmin ollut vastaava lupa.

7 §

Viittaussäännös

Rangaistus tämän päätöksen vastaisesti kalastamisesta säädetään kalastuksesta Tornionjoen kalastusalueella annetussa laissa.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 1998.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Jaakko Autio*

N:o 320

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä

Annettu Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	7EEO/1998	7.5.1998	1.6.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1998

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

Komission direktiivi 97/71/EY; EYVL N:o L 347, 18.12.1997, s. 42

N:o 313—320, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1998